

Forfatter: Hertz, Henrik

Titel: Et Vindselbrev

Citation: Hertz, Henrik: "Et Vindselbrev", i Hertz, Henrik: *Digte fra forskellige Perioder*, udg. af Anden Deel. , 1851-1862, s. 211. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hertz10_lev-shoot-workid72860.pdf (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: Digte fra forskellige Perioder

Et Vindselbrev.*

I.

Ved Gangesflodens Bredder,
Paa Morbærtræets Grene,
I Ly af Blade hænger
Coconnen skjult og ene.

☒ Den lange Traad af Silke
Er labyrinthisk vunden,
Og Larven i dens Midte
For Øiet alt forsvunden.

* 212

☒ Men under Silkens Dække,
Useet og ubemærket,
Den spinder paa Coconnen,
Til den har fuldendt Værket

☒ Til den i Puppens Hylster
Har rustet sig med Vinger,
Hvorned den siden nyfødt
Sig af Coconnen svinger.

☒ Og end en Stund, forvandlet,
Den i sit Leie dvæler,
Og end en Stund den useet
Det døde Spind besjæler.

☒ Derinde Livet banker;
Men ingen Spor forraade,
At et bevinget Væsen
Er skjult bag hine Traade -

☒ At snart fra Silkesvøbet
En Sommerfugl vil slippe
Og ubekymret Sødmen
Af alle Blomster nippe -

213

☒ En lille, sorgløs Skabning,
Hvis muntre Liv er stakket;
En Fugl, her bukker under,
Naar den en Stund har flakket.

II.

Til Dig, min elskte Thea!
Et Slags Cocon jeg sender,
Hvis Lighed med den nævnte,
Jeg troer, Du let erkjender.

☒ Thi den er snoet af Silke
I Labyrinthens Gange;
Og inden i den sidder
En sammenkrømpet Fange -

✂ Vel ikke smuk at see til,
Men rustet ud med Vinger,
Hvorned engang den sagtens
Sig af sit Fængsel svinger.

✂ Den ligger taus derinde,
Og ingen Spor forraade,
At Vingerne sig røre
Bag Silkens fine Traade.

214

✂ Men har Du opbrugt Silken,
Da mærker Du vel Undet,
Da breder den sin Vinge
Og flyver rundt i Landet.

✂ Og som Phalænen munter
Ved alle Blomster klæber,
Den skynder sig at hvile
(Den Skjælm!) paa smukke Læber

✂ En Fugl, der er letsindig,
Endskjøndt dens Liv er stakket,
Endskjøndt den bukker under,
Naar den en Stund har flakket.

✂

III.

Og denne Fugl, Coconnen
Forsigtig slutter inde,
Et Vindsel er, hvoraf Du
Maa Silkens Traade vinde -

✂ Et Vindsel, et poetisk:
Et lille Digt, der venter
Med Længsel, at Du snarlig
Af Silkens Svøb det henter -

215

✂ En Sommerfugl, der neppe
Kan af Coconnen slippe,
Før den lidt Sødt (lidt Bifald)
Vil af Din Læbe nippe -

✂ En Sommerfugl, min Thea!
(Thi den er født i Sommer)
Der fra en Ven og Slægtning
Med Hilsen til Dig kommer -

✂ En Sommerfugl desværre,
Der dristig ud sig vover,
Men neppe lever længer
End denne Sommer over.